

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 812/2019
12.09.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ђурђевке Младеновић Живковић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљевоу К. бр. 238/18 од 10.01.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 338/19 од 30.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 12.09.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ђурђевке Младеновић Живковић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљевоу К. бр. 238/18 од 10.01.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 338/19 од 30.05.2019. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) Законика о кривичном поступку, док се захтев у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљевоу К. бр. 238/18 од 10.01.2019. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и новчану казну у износу од 750.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од месец дана од правоснажности пресуде, а уколико не плати у остављеном року суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од једне године. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати суду износ од 65.613,00 динара, а на име паушала износ од 30.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде под претњом принудног извршења. Наведеном првостепеном одлуком одлучено је и да се пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 442/15 од 02.12.2015. године, одржава на снази, када је реч о изреченим казнама затвора и новчаним казнама.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 338/19 од 30.05.2019. године, усвојена је жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Ђурђевке Младеновић Живковић, само у погледу одлуке о кривичној санкцији и пресуда Основног суда у Ваљевоу К. бр. 238/18 од 10.01.2019. године преиначена у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеном АА, због извршења кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. КЗ, изрекао условну осуду и то тако што му је утврдио казну затвора у трајању од једне године и истовремено одредио да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени за време проверавања од три године од дана правоснажности пресуде не учини ново кривично дело, док је жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Ђурђевке Младеновић Живковић у преосталом делу одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правоснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА, адвокат Ђурђевка Младеновић Живковић, због повреде закона из члана 485. став 4. у вези члана 438. став 2. тачка 1. и члана 438. став 1. тачка 8) и 9) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 338/19 од 30.05.2019. године укине и предмет врати Апелационом суду у Београду на поновно суђење.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правоснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвокат Ђурђевка Младеновић Живковић, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП и с тим у вези наводи да правоснажном пресудом није у потпуности решен предмет оптужбе.

У вези са овом повредом закона, у захтеву се наводи да је првостепеном пресудом и другостепеном пресудом у делу коме је потврђена првостепена пресуда непотпуно решен предмет оптужбе, јер је суд везан чињеничним основом оптужбе, односно неопходан је објективно материјални идентитет оптужбе и пресуде, који не постоји у конкретном случају, јер се оптужбом окривљеном ставља на терет набавка робе по 16 пореских изјава, у укупном износу од 47.974.250,89 динара, а пресудом се осуђује окривљени АА на основу 23 пореске изјаве о набавци робе које су у списима предмета, а од којих 20 није обухваћено оптужбом. Наиме, од наведених 16 пореских изјава у оптужници, у списима предмета постоје само три пореске изјаве које су истоветне са пореским изјавама цењеним у доказном поступку, док преосталих 20 пореских изјава које су цењене у доказном поступку нису предмет оптужбе, те да суд није извршио увид, нити ценио 13 пореских изјава наведених у оптужници.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује неоснованим, из следећих разлога:

Врховни касациони суд, најпре констатује да је побијана првостепена пресуда донета супротно одредби члана 478. став 3. тачка 1) ЗКП. Међутим, изреком те пресуде окривљени АА је поново оглашен кривим за идентично кривично дело према правној квалификацији из пресуде којом је правноснажно окончан кривични поступак против окривљеног (К.1014/12 од 10.02.2015.године, преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 442/15 од 02.12.2015.године).

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, постоји уколико побијаном пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, дакле о овој битној повреди одредаба кривичног поступка може се говорити само када суд није донео одлуку о некој тачки оптужбе, односно уколико није донео одлуку о неком кривичном делу које је окривљеном стављено на терет, што овде није случај, па се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП.

Наводи којима бранилац окривљеног образлаже наведену повреду закона, у вези са бројем пореских изјава, у суштини указују на неразумљивост изреке, дакле на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, а која повреда у смислу члана 485. став 4. ЗКП, није законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости, па Врховни касациони суд те наводе није разматрао.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости се има одбацити, а ово из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истиче и повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном преко

браниоца. Међутим у образложењу захтева, у вези са наведеном повредом, бранилац наводи да се првостепена пресуда и другостепена пресуда у делу којим је потврђена првостепена пресуда заснивају на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати, односно да се заснивају на непостојању материјалних доказа о продаји набављене робе. На овај начин бранилац у захтеву суштински указује на непотпуно утврђено чињенично стање. Даље, у захтеву за заштиту законитости бранилац на непотпуно и погрешно утврђено чињенично стање указује и наводима да није утврђено од којих добављача је набављена роба по конкретним пореским изјавама односно ком добављачу су ове изјаве предате, која роба и у којој вредности је набављена по наведеним пореским изјавама, односно како је утврђено да је осуђени за своје предузеће набавио робу у укупној вредности од 47.974.250,89 динара.

Такође бранилац окривљеног АА у захтеву, и ако не нумерише, указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, наводећи да су разлози пресуде противречни изреци побијане пресуде.

Међутим, како се, изложеним наводима указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, као и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, а које поврде не представљају разлоге, због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог правног лека окривљеном преко браниоца, то је захтев у овом делу одбачен као недозвољен.

Поред тога, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, коју бранилац окривљеног нумерише у поднетом захтеву за заштиту законитости, Врховни касациони суд налази да захтев за заштиту законитости у наведеном делу, нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, обзиром да у образложењу захтева не наводи разлоге због којих сматра да је побијаним пресудама учињена наведена битна повреда одредаба кривичног поступка.

Са свега изложеног, на основу одредбе члана 491. став 1. у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) и тачка 3) ЗКП у делу у којем је захтев одбачен, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић,с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**